

[Finansministeren.]

kritisk indstillet over for det budgetteringsprincip, der er fulgt ved udarbejdelsen af finanslovforslaget. Han mente, at finansministeriet havde indsamlet ønskesedler fra de enkelte ministerier og derefter sammenarbejdet disse ønskesedler ved at skære lidt hist og her.

Det ærede medlem har åbenbart helt overset, at der netop i år er anvendt et andet budgetteringsprincip end de tidligere år. Regeringen har efter drøftelse i et ministermøde på forhånd fastsat bestemte rammer for udgifterne på de forskellige områder. Dette nye princip har efter min opfattelse virket tilfredsstillende, og det er givet, at vi fremover vil fortsætte på denne måde. Vi regner med efterhånden at få et bedre grundlag herfor, når vi når frem til den 3-årige budgetlægning, som bliver næste etape i det reformarbejde, der er i gang på dette område.

I finansministeriets cirkulære af 11. juni i år er det sagt til styrelserne, at de i forbindelse med finanslovforslaget 1967-68, altså til næste efterår, skal fremlægge samlede 3 års budgetter for hver styrelse, og rundt omkring i styrelserne arbejdes der nu med disse spørgsmål, men det tager nu engang sin tid at gennemføre den slags dybtgående reformer i vor finansielle forvaltning.

Til det ærede medlem hr. Rimstads lidt sure bemærkninger vil jeg altså sige, at der er sket noget nyt og noget godt, men det har det ærede medlem åbenbart overset, og det var jo ikke så godt for det ærede medlem.

Det ærede medlem hr. Niels Westerby var en hel del inde på prioriteringen af de offentlige anlæg, men jeg forstod ikke helt, hvad de praktiske konklusioner på hans betragtninger skulle være. Det ærede medlem gav uddannelsen førstprioritet, forskningen andenprioritet, plejehjem tredjeprioritet, hospitalerne fjerdeprioritet, trafikopgaverne femteprioritet o. s. v., men udtalte samtidig, at naturligvis skal alle uddannelsesbevillinger ikke gå forud for alle bevillinger til sociale formål og disse igen forud for alle trafikbevillinger o. s. v. Det er så sandt, som det er sagt. Problemet ved den såkaldte prioritering er netop, at det drejer sig om en almindelig afvejning af alle de mange forskellige opgaver. Hvis

vi skal videre i denne debat om prioriteringen, må vi også på dette område komme frem til det mere konkrete.

Det 4 års program, som regeringen har lagt frem, er udtryk for en ganske bestemt og nøje afbalanceret prioritering. Hvis det ærede medlem eller andre medlemmer har den opfattelse, at regeringens prioritering er forkert, må dette give sig udtryk i konkrete ændringsforslag, gående ud på f. eks., at der skal anvendes mere end forslået til uddannelsen og mindre til hospitalerne, trafikken o. s. v. Når man taler om prioritering, er det jo et spørgsmål om mere eller mindre, ikke om, hvorvidt den ene opgave absolut skal gå foran den anden. Det har man også været tilbøjelig til at mene i den offentlige debat, hvor man har talt om, at regeringen ikke har fremlagt sine prioriteringslister. Man mener måske, at man først skal bygge f. eks. en Store-Bæltsbro og så, når man har bygget den, kan bygge noget andet o. s. v.

Det er ikke nogen realistisk opfattelse af den egentlige problemstilling. Det gælder om samtidig at udføre en masse opgaver i det danske samfund og finde ud af, hvilken vægt man skal lægge på de enkelte opgaver, hvor meget der skal sættes i gang dels totalt, dels inden for de enkelte områder, og hvorledes det skal afvikles fremefter. Det er hele den afvejning, som det drejer sig om i det, vi kalder prioritering af de offentlige anlægsudgifter i vort investeringsprogram.

Jeg har talt om det før og vil gerne gentage det her: det er en noget naiv opfattelse at tro, at man kan opstille en nummerering af de forskellige opgaver og så, hvis man ikke har penge nok, skære de underste væk og lave de andre. Det er ikke tilfældet. Hvis man ikke har penge nok, kommer man til at kigge på næsten det hele for at se, hvorledes vi på alle de forskellige områder kan gennemføre opgaverne på rimelig måde, når der nu ikke er penge nok til at lave det program, vi egentlig ville. Det er også den tanke, der så udmærket, synes jeg, er kommet til udtryk i de 3 års programmer, som regeringen har arbejdet med i de senere år med udgangspunkt i det udmærkede arbejde, der er foretaget i det økonomiske sekretariat og anlægsudvalget. Der er samlet mange